

Sygn. akt II CSK 357/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku Prokuratora Rejonowego

w S.

przy uczestnictwie A. T. i Prokuratora Okręgowego w S.

o ubezwłasnowolnienie,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 sierpnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania A. T.

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w S.

z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt I ACa .../17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) przyznaje ze środków Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w Szczecinie) na rzecz radcy prawnego A.K. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika A.T. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w S. z dnia 13 grudnia 2017 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi, argumentując, że Sąd Apelacyjny dopuścił się oczywistego naruszenia 16 § 1 k.c. przez jego zastosowanie, mimo niespełnienia przesłanek do orzeczenia o częściowym ubezwłasnowolnieniu uczestnika postępowania. W ocenie skarżącego całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że uczestnik jest w stanie działać samodzielnie bez szkody dla własnych interesów, a w sytuacjach, w których potrzebuje pomocy wystarczające jest wsparcie osób najbliższych.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy zaskarżonego orzeczenia, sprzeczności przyjętej przez Sąd drugiej instancji wykładni lub zastosowania prawa

materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). Tych wymagań skarżący nie spełnił. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się, w istocie, do kwestionowania przez skarżącego przeprowadzonej przez Sąd oceny dowodów i poczynionych na jej podstawie ustaleń faktycznych, nie zaś wykazania, że zastosowanie w okolicznościach sprawy art. 16 § 1 k.c. stanowiło oczywistą, widoczną *prima facie*, wadę zaskarżonego orzeczenia.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania. O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu uczestnikowi w postępowaniu ze skargi kasacyjnej, orzeczono na podstawie § 2, § 4 ust. 3, § 14 ust. 1 pkt 27 oraz § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715).

kc

jw